

31 października 2008

Przychodzimy, odchodzimy...

Byli częścią naszego świata. Lubiani, podziwiani, szanowani. Kiedy byli wśród nas, wydawali się być niezastąpieni, kiedy byli wśród nas, nie dopuszczaliśmy myśli, że nasz świat może istnieć bez Nich. Byli częścią publicznego życia, byli też częścią świętokrzyskiego krajobrazu – jak ziemia, woda, powietrze. A jednak odeszli. Wspomnijmy Ich...

*„Przychodzimy, odchodzimy
Leciuteńko na paluszkach
Szczotkujemy wycieramy
Buty nasze twarze nasze
Żeby śladów nie zostawić
Żeby śladów nie zostało...”*

Byli częścią naszego świata. Lubiani, podziwiani, szanowani. Kiedy byli wśród nas, wydawali się być niezastąpieni, kiedy byli wśród nas, nie dopuszczaliśmy myśli, że nasz świat może istnieć bez Nich. Byli częścią publicznego życia, byli też częścią świętokrzyskiego krajobrazu – jak ziemia, woda, powietrze. A jednak odeszli. Wspomnijmy Ich...

Wójt gminy Bliżyn **Tomasz Rokita** zmarł po ciężkiej chorobie 10 kwietnia. Miał 59 lat. Z wykształcenia był nauczycielem wychowania fizycznego, przez wiele lat był dyrektorem Szkoły Podstawowej w Odrowążku, a później Zespołu Szkół Ogólnokształcących w Bliżynie. W młodości z ogromnymi sukcesami uprawiał sport. Był zawodnikiem i trenerem LZS Kordian Bliżyn, WKS Lotnik Warszawa, SKS „Star” Starachowice. Tomasz Rokita był wielokrotnym rekordzistą i mistrzem okręgu kieleckiego w podnoszeniu ciężarów, a także wielokrotnym mistrzem i reprezentantem okręgu kieleckiego w lekkiej atletyce juniorów, zawodnikiem LZS „Łysogóry” Kielce. Brał udział w wielu zawodach międzynarodowych w podnoszeniu ciężarów – był członkiem kadry Polski. Stanowisko wójta piastował od 2002 roku, poprzednio przez wiele kadencji był radnym. Piastował funkcję prezesa Oddziału Gminnego PSL w Bliżynie oraz przewodniczącego Rady Gminnej LZS. Jako Wójt Gminy Bliżyn zainicjował odrestaurowanie Zameczku, kościołka św. Zofii w Bliżynie i kościołka św. Rocha w Mroczkowie. Przygotował odbudowę zalewu, budowę oczyszczalni ścieków i kanalizacji, remont SPZOZ w Bliżynie. Sprawował mecenat nad zespołami ludowymi, jako prezes Zarządu Gminnego OSP dbał o wyposażenie i estetykę strażnic.

30 kwietnia po ciężkiej chorobie zmarł **Tomasz Woś**, dziennikarz Radia Kielce. Z Radiem Kielce związany był od 1989 roku. Wcześniej pracował w Wojewódzkim Domu Kultury w Kielcach. Przez wiele lat kierował Redakcją Motoryzacyjną, a potem Redakcją Informacji. Był współtwórcą Aktualności Dnia i wielu innych audycji w Radiu Kielce. Przez ostatnie dwa lata był Sekretarzem Redakcji, niemal do końca życia spotykał się co sobotę ze słuchaczami w Sobotnim Poranku Radia Kielce. W ubiegłym roku poprowadził historyczną audycję Radia Kielce na żywo z Brukseli. Profesjonalista w każdym calu, koleżeński i powszechnie lubiany. 13 maja skończyłby 44 lata.

W wieku 68 lat 2 maja zmarł **Włodzimierz Bubel**, przed laty koszykarz kieleckiej Tęczy. Grał w tym zespole 15 lat, a w 1960 roku był zawodnikiem drużyny, która po raz pierwszy w historii wywalczyła awans do II ligi. Włodzimierz Bubel był wychowankiem Macieja Piwowońskiego.

Andrzej Kaczmarek, satyryk, współtwórca i lider znanego w naszym regionie, w Polsce i za granicą Kabaretu Pirania 18 marca skończył 50 lat. W dwa dni później trafił do szpitala, trzy dni później odszedł na zawsze. Kabaret Pirania tworzył wspólnie ze Stefanem Lipcem i Joanną Berner-Litwin, występując na wielu scenach, spotkaniach kameralnych, w radiu i w telewizji. W dowcipny, swoisty sposób komentował życie polityczne i obyczajowe. Andrzej Kaczmarek był członkiem działającego przy kieleckim WDK Bractwa Andrzejowego, autorem niezliczonej ilości tekstów i zapalonym kibicem Korony Kielce. Wraz z Piranią grał i bawił nas przez 18 lat.

Andrzej Metzger - ceniony bibliofil, kielecki antykwariusz, wykładowca akademicki i społecznik zmarł 30 października. Od dzieciństwa, bardziej od zabaw na podwórku, fascynowała go książka. Jako uczeń godziny spędzał w antykwariatach i księgarniach. Życie zawodowe także związał z książką, najpierw pracując w księgarni, potem w antykwariacie przy ulicy Klilińskiego, aby wreszcie otworzyć swój własny. Przez całe życie gromadził także różnego rodzaju kolekcje, do ulubionych należały wydania bibliofilskie książek, literatura tematyczna, ex- libris i sztuka książki. Stworzył i wypromował coroczne Aukcje Antykwaryczne, które przyciągały kolekcjonerów z Polski i świata. Był także nauczycielem akademickim; studenci podkreślali, że wykłady Andrzeja Metzgera to nie tylko kompendium wiedzy, ale także godziny interesujących opowieści "o życiu książki". Był również społecznikiem, znanym z organizacji aukcji

charytatywnych wspomagających potrzebujących. Andrzej Metzger całe życie marzył o tym, by antykwariat był miejscem gdzie odbywają się imprezy kulturalne. Udało mu się zrealizować to marzenie w antykwariacie przy ulicy Sienkiewicza 13 (uważał, że to jego szczęśliwa liczba) organizując "Głośne Czytania Nocą", imprezy cieszyły się ogromną popularnością i na stałe weszły w kalendarz imprez kulturalnych miasta. Z czasem rozpropagował ideę głośnego czytania także w regionie i kraju. Odznaczony został Srebrnym Krzyżem Zasługi. Miał 56 lat.